

SFS 1999:394

Utkom från trycket
den 14 juni 1999

Förordning om ändring i taxeringsförordningen (1990:1236);

utfärdad den 3 juni 1999.

Regeringen föreskriver att 22 § taxeringsförordningen (1990:1236) skall ha följande lydelse.

22 §¹ Skattemyndigheten skall, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt 19 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (1975:1385), 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., 11 kap. 5 § eller 17 kap. 7 § brottsbalken har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av annat skäl inte behövs. I anmälan skall anges de omständigheter som utgjort grund för misstanken om brott.

Skattemyndigheten får utom i fråga om brott enligt 17 kap. 7 § brottsbalken fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom skatteförvaltningen som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjuogoett år.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

På regeringens vägnar

LARS-ERIK LÖVDÉN

Peter Kindlund
(Finansdepartementet)

¹ Senaste lydelse 1997:1175.

